

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 36/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

23/2008. (VI. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **a győri lakos Panaszos¹** 2008. április 21-én előterjesztett, **panaszát** a 2008. június 25-én megtartott zárt ülése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – jelen esetben a Győri Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor, ezért a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás:

Panaszos 2008. február 4-én a Győri Rendőrkapitányságon a vele szemben aznap történt igazoltatás, jármű- és ruházat átvizsgálása rendőri intézkedések tárgyában terjesztette elő panaszát és kérte, hogy azt a Testület vizsgálja ki, majd mivel azt az egyébként ténytörő tájékoztatást kapta, hogy a Testület meg nem jött létre, ezért 2008. február 14-én a panaszügy kivizsgálásának felfüggesztéséhez hozzájárult. A Testület a panaszt 2008. május 5-én érkeztette.

Megállapítható, hogy a panaszos kérelmét az Rtv. 93. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül nyújtotta be, ezért azt érdemben vizsgálni kell.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

I.

A panaszos panaszában előadja, hogy 2008. február 4-én éjjel 01.00 óra körüli időben az édesanyja tulajdonát képező személygépkocsival közlekedett közúton, Győr területén. Már otthona közelében járt, amikor arra lett figyelmes, hogy „egy rendőrautó kék fénye villog”. Házuknál a parkolóban megállt, majd rövidesen megállt mellette egy rendőrautó, amiből két egyenruhás rendőr szállt ki, akik közül az egyik intézkedést kezdeményezett – kérte a panaszos papírjait.

A panaszos először kérte, hogy hadd vehesse fel a kabátját, mivel kabátja a hátsó ülésen volt, ezért a gépkocsi első ülését előredöntötte – így az intézkedő rendőr számára láthatóvá vált egy, az ülés mögött elhelyezett kb. 40 cm hosszúságú és 3 cm átmérőjű henger alakú fadarab, amit a panaszos – állítása szerint – a gépkocsi-emelő kitámasztására szokott használni. A panaszos állítása szerint ezt a rendőr azonnal kivette a gépkocsiból és felrakta a rendőrautó tetejére, majd közölte, hogy elveszi és feljelenti miatta a panaszost. Ezt követően a rendőr a jármű utasterének átvizsgálását hajtotta végre. A jármű átvizsgálásával összefüggésben a panaszos sérelmezi, hogy az intézkedő rendőr a gépkocsi tároló rekeszeiből az ott található dolgokat, így egy CD lejátszó előlapját is a gépkocsi padlójára, ülésére dobálta. Ezt a panaszos sérelmezte és ennek hangot is adott, mondván, az intézkedő rendőrnek nagyobb kíméletességgel kellene eljárnia, mivel sérülékeny dolgok is vannak az autóban (így pl. a CD előlapja). Az első két ülés közötti könyöklő tartólemezeit – állítása szerint – az intézkedő rendőr úgy megrángatta, hogy azok megsérültek. A panaszos ekkor már – saját előadása szerint is – erélyesen szólt az intézkedő rendőrre, hogy ezt ne csinálja, mire az intézkedő rendőr azt válaszolta, hogy „fogja be a száját, különben megbilincseli”.

Ezt követően a panaszos lehívta édesanyját és testvérét, akik innentől kezdve jelen voltak az intézkedés során. Az intézkedő rendőr ezt követően ruházat-átvizsgálást hajtott végre, ami úgy zajlott le, hogy a panaszos zsebeiből mindent kipakoltatott, majd neki kellett támaszkodnia a gépkocsinak, miközben – a panaszos állítása szerint – a rendőr a lábait „szétrúgta” és így folytatta az intézkedést. Az intézkedés vége felé – miközben a panaszos kezeit a ruházatának átvizsgálása közben a rendőrautó tetejére helyezte – megemelte és hozzátartozóinak megmutatta a rendőrautó tetejére korábban ráhelyezett fanyelet, mondván „emiatt van az egész”. Az intézkedés után a panaszos testvére elmondta, hogy a farúd megemelésékor a rendőr elővette a lőfegyverét a tokjából, amit a panaszos nem látott.

A rendőri intézkedés során személyi sérülése nem keletkezett, ugyanakkor panaszában elsősorban azt sérelmezi, hogy az autóba beépített könyöklő a rángatás, feszegetés következtében megrongálódott és esztétikailag is sérült (újkori beszerzési értéke 17.000 forint volt). Sérelmezi egyúttal az intézkedés hangnemét. Előadja, hogy a járőrtárrsal szemben nem kíván panasszal élni, csak azzal szemben, aki intézkedett. Az intézkedő rendőröknek a nevét, azonosítóját nem, csak gépkocsijuk rendszámát jegyezte meg. A rendszám és a személyleírás alapján az intézkedő rendőrök szolgálati adatait a kapitányság állapította meg a későbbiekben, már a panaszeljárással.

Figyelemmel arra, hogy a panasz a Győri Rendőrkapitányságról került áttételre a Testülethez, az eljáró rendőri szerv megküldte a jegyzőkönyvbe mondott panaszt, továbbá az intézkedő rendőrök szolgálati adatait. Arra figyelemmel, hogy a fenti ügyben a Testület vizsgálatot

indított, megkerestük a Győri Rendőrkapitányságot, hogy küldjék meg az intézkedésről szóló rendőri jelentést, továbbá nyilatkoztassák az intézkedő járőrt arra nézve, hogy az igazoltatás, a jármű- és ruházat átvizsgálás pontos indoka mi volt. A Győri Rendőrkapitányság a kért iratokat, továbbá a panaszossal szembeni feljelentést határidőben megküldte a Testület részére.

Az intézkedésről készült rendőri jelentésből és a csatolt feljelentésből az alábbiak állapíthatók meg. Az intézkedő rendőrök nem sokkal a panaszos igazoltatása előtt, a Földes G. úton közlekedve észlelték, hogy a panaszos vezetés közben mobiltelefonon beszél, a biztonsági öve nincs bekötve, majd a Szigethy A. utca – Kodály Zoltán utca kereszteződésébe az Állj, Elsőbbség adása kötelező (STOP) tábla ellenére, a tábla jelzését figyelmen kívül hagyva, megállás és körütekintés nélkül hajtott be. Ezt követően a rendőrségi gépkocsi megkülönböztető hang és fényjelzését használva a panaszost megállítani próbálták. A rendőri jelentés szerint a panaszos menet közben bekapcsolta a gépjármű vészvillogóját, de nem állt meg csak közel 500 méterrel később – az otthona melletti parkolóban. A rendőri jelentés és a csatolt feljelentés szerint az intézkedő rendőr ruházat- és gépjármű-átvizsgálást hajtott végre, melynek során a gépjármű vezetőülése mögül előkerült egy 60 cm hosszúságú, 5 cm átmérőjű „megmunkált fadarab”. Mivel ezen eszköz a kar meghosszabbítását, illetve az ütés hatását növelő eszköznek minősül ezért azt a panaszostól „átvételi elismervény ellenében” az intézkedő rendőr „átvette”. A panaszost, illetve az általa vezetett gépjárművet az Országos Nyilvántartó rendszerből visszaellenőrizte.

A feljelentésben az intézkedő rendőr megjegyzi, hogy a panaszos az intézkedés egész időtartama alatt tiszteletlen, lekezelő magatartást tanúsított.

Az intézkedést követően 2008. február 4-én a panaszos ellen az intézkedő rendőr feljelentést tett: a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 3. § (1) bekezdésének b) pontja (közúti jelzések figyelmen kívül hagyása), a 3. §-ának (2) bekezdése (vezetés közben mobiltelefon használatának tilalma), 12.§-ának (1) bekezdése (elsőbbségadás elmulasztása), valamint 48. §-ának (5) bekezdése (biztonsági öv használata) megsértése miatt, továbbá az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 10. §-ába ütköző (közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés) szabálysértés miatt.

Az intézkedő rendőr egyúttal feljelentést tett az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 7. §-ába ütköző (köztisztasági szabálysértés) szabálysértés miatt, mivel a feljelentés szerint a panaszos az intézkedés alatt egy zsebkendővel a cipőjét törölgette, majd ezt követően a zsebkendőt a közeli bokrokba dobta.

A feljelentésekben ugyanakkor az is szerepel, hogy az intézkedő rendőr a nevezett (a panaszos) közölte a szabálysértések tényét, amit a nevezett elismert, egyúttal közölte, hogy vele szemben feljelentést fog tenni, amit az tudomásul vett.

II.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására

hoznak. A Szolgálati Szabályzat 3. §-ának (1) bekezdése ugyancsak előírja, hogy bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli. Az iratokból megállapítható, hogy a panaszügyben a rendőrség intézkedésére egy, a rendőrség által észlelt szabálysértés miatt került sor, tehát az eljáró rendőrök panaszossal szembeni intézkedési kötelezettségének a jogszerű alapja fennállt.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani. A fenti panaszügyben – figyelemmel arra, hogy az intézkedés a panaszossal szemben az észlelt közlekedési szabálysértés miatt történt – az igazoltatás kezdeményezése indokolt és okszerű volt.

Az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdés lehetővé teszi, hogy a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi. A Szolgálati Szabályzat 40. §-ának (1) bekezdése alapján a ruházat, csomag és jármű átvizsgálása bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrésére irányulhat. Míg (2) bekezdésének a) pontja szerint ruházat-, csomag-, járműátvizsgálásra kerülhet sor különösen: igazoltatás során. Mindezek alapján a panaszossal szemben végrehajtott ruházat-, illetve jármű-átvizsgálás jogalapja ugyancsak nem vonható kétségbe. Ugyanakkor a Testület felhívja a figyelmet arra, hogy az intézkedésről készül rendőri jelentésben a jármű-átvizsgálás jogalapjaként megjelölt Rtv. 30. § (2) bekezdése téves (az a fokozott ellenőrzés, vagy a bűncselekmény elkövetőjének elfogása esetén teszi lehetővé a ruházat-, illetve jármű-átvizsgálást), az intézkedés jogalapja valójában az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése.

Az Rtv. vonatkozó rendelkezései szerint a Testületnek nem tartozik a hatáskörébe az, hogy a jelen ügyben feltételezett szabálysértések elkövetését, azok tartalmát vizsgálja, illetve ebben állást foglaljon. A feljelentés alapján indult konkrét szabálysértési ügyek kivizsgálása a szabálysértési hatóság feladata. A Testületnek jelen esetben azt kell mérlegelnie, hogy az adott helyzetben és körülmények között az intézkedő rendőrök jogszerűen jártak-e el a panaszossal szemben, indokolt és arányos volt-e az intézkedésük. A Testület álláspontja szerint itt azt kellett figyelembe venni és értékelni, hogy az intézkedésekre a panaszos feltételezett közlekedési szabálysértése miatt került sor, amit az intézkedő rendőrök a feljelentések tanúsága szerint járőrtevékenységük közben észleltek – tehát panaszossal szemben, mint szabálysértések feltételezett elkövetőjével szemben intézkedtek.

III.

Az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése kiemeli, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával (arányos eljárás). Ugyanakkor az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a Rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a

magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

A konkrét panasz kapcsán – a Testület álláspontja szerint – a kifogásolt rendőri intézkedések érintették a panaszos személyes szabadsághoz, emberi méltóságához, valamint tulajdonhoz fűződő jogát.

1) A panaszügyben megállapítható volt, hogy az intézkedés a szükségesnél tovább nem tartott, az kizárólag a személyazonosság, illetve a jármű azonosító adatainak megállapításához és visszaellenőrzéséhez, illetve a ruházat- és jármű-átvizsgáláshoz szükséges időre korlátozódott – ezzel ellentétes tényeket panaszos sem jelölt meg, illetve ilyenre nem hivatkozott. Ennek alapján tehát a panaszos személyes szabadságához fűződő joga nem sérült, mivel annak korlátozása a jogszerűség és az arányosság követelményeit betartva kizárólag az intézkedés időtartamára korlátozódott.

2) A panaszos emberi méltósághoz fűződő joga kapcsán a Testületnek azt kellett értékelnie, hogy a végrehajtott intézkedések közül leginkább jogkorlátozó ruházat- és jármű-átvizsgálás során az intézkedő rendőr betartotta-e az arányosság követelményét – mivel, ahogy azt a Testület a fentiekben már kifejtette, az intézkedések okszerűsége és jogalapja minden esetben megállapítható volt. Ezzel összefüggésben azonban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdésére (arányos eljárás).

A ruházat átvizsgálással összefüggésben a panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr „szétrúgta” a lábait. Mivel sem a panaszos, sem pedig a rendőri jelentés nem tett arról említést, hogy a panaszos az intézkedésnek bármilyen módon ellenszegült volna vagy az intézkedő rendőr által tett felszólításokkal szemben ellenállást tanúsított volna – ezért a Testület aggályosnak tartja, hogy a ruházat átvizsgálása során (ha az intézkedés alá vont egyébként együttműködő) – már a testi kényszer kategóriájába tartozó – kényszerítő jellegű, fizikai cselekmény történik. Az Rtv. 47. §-a szerint testi kényszernek kell tekinteni a testi erővel cselekvésre kényszerítést. Amennyiben az intézkedés alá vont személy nem hajlandó a felszólításokra együttműködni (pl. „kérem álljon terpeszben”) és az intézkedésnek (jelen esetben a ruházat átvizsgálásának) az elvárt és az intézkedés sikerét biztosító módon nem hajlandó magát alávetni, úgy a megfelelő felszólítást követően természetesen kellő jogalap van a testi kényszer alkalmazására és az intézkedés alá vont személlyel szemben a fizikai fellépésre. A Testület állásfoglalása szerint a ruházat átvizsgálása során az ilyen jellegű fizikai kényszer-cselekmények alkotmányos szempontból aggályosak akkor, ha az intézkedés alá vont személy részéről egyébként ellenállás, ellenszegülés nem tapasztalható.

Jelen esetben a panaszos azt is sérelmezte, hogy testvére állítása szerint a ruházat átvizsgálása során, amikor kezeit a rendőrautó tetejére helyezte és eközben – hogy hozzátartozóinak megmutassa – a tőle korábban elvett fegyvert megemelte, az intézkedő rendőr elővette a nála lévő szolgálati fegyvert. Erre vonatkozóan a Testület felhívja a figyelmet a Szolgálati Szabályzat 4. §-ának (4) bekezdésére, miszerint a rendőri intézkedés közben körültekintően kell eljárni, a rendőrnek arra kell törekednie, hogy megelőzze, hogy megtámadják, lefegyverezzék, figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják, vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel. A Testület álláspontja szerint – ha ez az esemény meg is történt – nem lehet attól elvonatkoztatni, hogy az intézkedő rendőr a konkrét helyzetben feltételezhette, hogy a panaszos óvatlan mozdulata vele szemben egy esetleges támadásra irányul.

3) A panaszos tulajdonhoz fűződő jogának sérelme kapcsán értékelni kellett mind a nála lévő fadarab elvételét, mind pedig a gépjármű átvizsgálásával összefüggésben a panaszos által sérelmezett dologi károkozást.

A közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X. 28.) Korm. rendelet 3. §-ának (1) bekezdése szerint jogszabály eltérő rendelkezése hiányában tilos a közbiztonságra különösen veszélyes eszközt közterületen, nyilvános helyen - ideértve az ott lévő járművek belső tereit is -, valamint közforgalmú közlekedési eszközön birtokolni. A rendelet mellékletének b) pontja szerint a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz a jellegzetesen ütés céljára használható és az ütés erejét, hatását növelő eszköz (különösen: ólmosbot, boxer). A Testületnek nem tartozik a hatáskörébe annak eldöntése, hogy a szóban forgó eszköz valóban megfeleltethető-e a rendelet előírásainak, illetőleg a rendelet 3. §-ának (2) bekezdésében foglalt kivételek alá esik-e [azok a rendeltetésszerűen munkavégzési, sport és a szokásos életvitel körében használt eszközök, melyeknek közterületen, nyilvános helyen - ideértve az ott lévő járművek belső tereit is -, valamint közforgalmi közlekedési eszközön való birtoklása indokolt, feltéve, ha a tényleges munkavégzésen (tevékenységen) vagy az igazolható munkavégzéshez (tevékenységhez) szükséges szállításon kívül a birtoklás (szállítás) rejtve vagy a szokásos módon becsomagolva, szétszedve vagy zárt tárolóeszközben, illetőleg egyéb biztonságos módon történik] – ez a későbbi szabálysértési eljárás feladata.

Ugyanakkor a Testület az eset konkrét körülményeit figyelembe véve nem tekintette a panaszos tulajdonhoz fűződő jogát – kellő jogalap és indokoltság nélkül – korlátozó intézkedésnek az említett eszköz elvételét, tekintettel arra, hogy az eszköz közbiztonságra veszélyes jellege és jogellenes rendeltetése teljes bizonyossággal nem zárható ki. Fel kell azonban hívni a figyelmet arra, hogy az eszköz elvételének jogcíme alapvetően a lefoglalás lehet, ezzel szemben a rendőri jelentésben nem történik említés arról, hogy az ügyben lefoglalás történt, a jelentés csupán annyit említ, hogy az eszközt a panaszostól az intézkedő rendőr – átvételi elismervény ellenében – átvette. A Testület álláspontja szerint a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 80.§-a alapján lefoglalásnak lehet helye, amely nem azonos az „átvétellel”. Ennek kapcsán tehát a Testület nem magával az elvétellel, hanem annak eljárásával kapcsolatban állapította meg a panaszos tulajdonhoz fűződő jogának sérelmét.

A gépjármű átvizsgálása során keletkezett dologi kárral összefüggésben a Testület felhívja a figyelmet a Szolgálati Szabályzat 6. §-ának (1) bekezdésére, miszerint a rendőr intézkedése eredményességének érdekében, ha az intézkedését tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja. Az akadály eltávolítása során úgy kell eljárni, hogy az eltávolítás a lehető legkisebb károkozással járjon, illetőleg a károkozás ne legyen aránytalan az elérni kívánt törvényes célhoz képest. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése szerint, ha az akadály eltávolítása különleges szakértelmet igényel, szükség esetén a rendőr közreműködőt vesz igénybe. Jelen esetben a panaszos azt sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr a panaszos személyes tárgyaival kíméletlenül bánt, azokat az autó padlójára és ülésére dobálta, illetve a két ülés közötti könyöklő alatti tároló kinyitása során a könyöklő megrongálódott. A Testület ebben az esetben úgy foglalt állást, hogy az intézkedés alá vont személy tulajdonát képező személyes tárgyaival is az arányosság követelményét betartva (kíméletesen, a szükségtelen károkozást lehetőleg elkerülve) kell eljárni – különös tekintettel arra, hogy ezen a

kötelezettségre a Szolgálati Szabályzat a figyelmet külön fel is hívja. Az ezzel ellentétes magatartás ugyancsak felveti a tulajdonhoz fűződő jog sérelmét.

IV.

A Testület állásfoglalása szerint a panaszolt ügyben sérült a panaszos emberi méltósághoz és tulajdonhoz fűződő joga. A Testületnek ezen túlmenően abban is állást kellett foglalnia, hogy a konkrét panaszügyben megvalósult alapjogsérelem milyen fokú.

A Testület annak mérlegelésekor, hogy egy adott rendőri intézkedés jelentős mértékben sért-e alapjogot, nem csak azt vizsgálja, hogy az érintett alapjog adott módon való csorbítása általában milyen mértékűnek minősül, hanem az adott ügy egyedi körülményeire is figyelemmel van.

A Testület arra a következtetésre jutott, hogy a jogsérelem mértéke – a tárgybeli esetben, annak összes körülménye alapján – nem éri el azt a szintet, amely a Testület súlyos alapjogsérelmet megállapító állásfoglalását megalapozná. A Testület figyelembe vette, hogy a ruházat átvizsgálása során a kifogásolt intézkedés (lábak fizikai szétrúgása) – noha kifogásolható – nem éri el azt a szintet, ami az emberi méltóság súlyos mértékű sérelmét jelentené, illetőleg az ügyben nem merült fel olyan körülmény ennél súlyosabb durva, megalázó bánásmódra utalt volna. A tulajdonhoz fűződő jog sérelme kapcsán pedig figyelembe vette a Testület azt a tényt, hogy az elvétellel érintett dolog értéke elenyésző, a gépjármű-átvizsgálás során okozott dologi kár pedig szintén nem tekinthető olyan mértékűnek, ami a súlyos jogkorlátozás tényét megvalósítaná, illetőleg a panaszolt dologi kár okozásával összefüggésben nem lehet kizárni a gondatlanságot, a kellő körülmétekintés hiányát sem.

A Testület a rendelkező részben foglaltak szerint, az Rtv. 93. § (2) pontja alapján a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez átteszi azzal, hogy felhívja a szerv vezetőjének a figyelmét a 2)-3) pontok alatt megállapított alapjogsértésre.

Budapest, 2008. június 25.

Dr. Kaltenbach Jenő s. k.
elnök

Dr. Juhász Imre s. k.
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra s. k.
testületi tag

Dr. Féja András s. k.
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf s. k.
testületi tag

Az állásfoglalást kapják:

A Panaszos

**A Győri Rendőrkapitányság vezetője
9024 Győr, Zrínyi M. u. 54.**

Irattár

Rendészeti Panasztestület